

Nazistowscy doktorzy z piekła rodem

19 maja 2021

„Thule? Ależ wszystko wyszło stamtąd. Pouczenie tajne, któreśmy mogli stamtąd zaczerpnąć, pomogło nam więcej w dojściu do władzy niż dywizje SA i SS. Ludzie, którzy założyli to stowarzyszenie, byli prawdziwymi magami” – zeznał te słowa w czasie procesu nazistów w Norymberdze Alfred Rosenberg, czołowy ideolog hitlerowski.

Wstrząsająca opowieść o niemieckich eksperymentach medycznych prowadzonych na więźniach obozów koncentracyjnych podczas II wojny światowej. Autorka książki „Doktorzy z piekła rodem” była najmłodsza w gronie dziennikarzy relacjonujących przebieg Procesów Norymberskich, podczas których świat poznał szokującą prawdę o zbrodniach oprawców w białych fartuchach. Na podstawie relacji z tychże procesów, wzbogaconych własnymi obserwacjami, powstała zatrważająca książka.

Całości dopełniają unikatowe zdjęcia oraz porażające fragmenty autentycznych protokołów z przesłuchań oskarżonych. Doktorzy z piekła rodem to świadectwo upiornej deprawacji ludzkiej natury i ostatecznego tryumfu sprawiedliwości. Vivien Spitz, amerykańska dziennikarka uczestnicząca jako reporterka w Procesach Norymberskich (1946-48). W roku 2000 otrzymała nagrodę Humanitarian Award, ustanowioną przez Krajowe Stowarzyszenie Reporterów Sądowych. Jest także członkinią University of Denver Holocaust Awareness Institute's Speakers Bureau.

Norymberskie procesy dotyczące zbrodni wojennych toczyły się między listopadem 1945 a kwietniem 1949 roku i były to pierwsze w historii międzynarodowe procesy kryminalne. Cztery państwa: Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Francja i Związek Radziecki postawiły przywódców jednego państwa, Niemców, przed

sądem, oskarżając o zbrodnie przeciwko ludzkości i rozmyślne ludobójstwo. Czynów tych, będących przedmiotem oskarżenia, dokonywano w okresie dwunastu lat, od 1933 roku, gdy Adolf Hitler doszedł do władzy, do roku 1945, gdy skończyła się II wojna światowa.

Wszystkie rozprawy dotyczyły trzech głównych punktów: podstawowych praw człowieka i godnego życia, różnicy między dobrem i złem oraz obojętności wobec zła. W zbrodni występują zawsze sprawca i ofiara. Jeżeli ktoś nie chce być zamieszany, pozostaje neutralny lub milczy; zawsze pomaga sprawcom, nigdy ofiarom. W nazistowskich Niemczech istnieli sprawcy, natomiast Żydzi i inne grupy ludności prześladowanej byli ofiarami.

Zwykli Niemcy przeważnie odwracali wzrok, gdy ich żydowscy sąsiedzi byli wypędzani i wywożeni. Nie wtrącali się, nie pytali dlaczego, nie protestowali. Ci milczący świadkowie swym milczeniem pomagali nazistowskim oprawcom: z powodu strachu o swoje bezpieczeństwo, ze względu na własne przekonania antysemityczne, albo po prostu ze zwykłej obojętności. Głos zabrało tylko kilku pastorów i społecznych przywódców.

Oskarżonymi w wielu sprawach byli wybitni niemieccy naukowcy, naczelnicy lekarze i chirurdzy klinik, instytutów i szpitali, a także uniwersytetów w całych Niemczech. Pracowali też jako lekarze lub asystenci w obozach koncentracyjnych. Brali udział w przerażających eksperymentach medycznych lub wręcz kierowali nimi w takich obozach jak: Auschwitz, Dachau, Buchenwald, Ravensbrueck, Sachsenhausen, Natzweiler, Bergen-Belsen, Treblinka i inne.

Jednego, często wymienianego lekarza z Luftwaffe, doktora Siegmunda Raschera, nie było w ławie oskarżonych. On i jego żona zostali straceni pod koniec wojny za oszukanie swych nazistowskich zwierzchników. Dotyczyło ono kradzieży niemowląt przez żonę Raschera w procedurze nielegalnych adopcji, gdy twierdziła, że sama je urodziła. Kolejnym „gwiazdorem” Adolfa Hitlera był Heinrich Himmler, którego nazwisko bardzo często

pojawiało się w dokumentach trybunału i zeznaniach.

Himmler był Reichsführerem SS i szefem niemieckiej policji. Na rozkaz führera Adolfa Hitlera wprowadził w życie program eksterminacji Żydów i ludzi uważanych za element „niepożądany”. W maju 1945 roku, pod koniec wojny, Himmler usiłował uciec w przebraniu, ale został złapany i popełnił samobójstwo. Szacuje się, że z trzystu pięćdziesięciu lekarzy, którzy popełniali zbrodnie medyczne, tylko dwudziestu lekarzy i trzech asystentów medycznych stanęło przed sądem i znalazło się na ławie oskarżonych w norymberskim procesie.

Wielu lekarzy uciekło, a między nimi ten najgorszy i niesławny doktor Josef Mengele, „anioł śmierci”, który prowadził doświadczenia i zabijał dzieci w Auschwitz. Zdążył się ukryć w Bawarii, a potem uciekł do Ameryki Południowej. Późniejsza historia pokazuje nam, że wielu z najgorszych i najbardziej morderczych lekarzy, prowadzących eksperymenty na dzieciach, kobietach i mężczyznach, uzyskało schronienie w USA w zamian za pełną współpracę.

Źródło: Salon-Informacyjny.pl